

лингвостилистические жанровые особенности. Предоставлено дифференциацию жанров автентичных текстов для чтения. Продемонстрировано методы обучения автентичных текстов эффективными задачами компетентностного подхода: метод проектов, портфолио, образовательные технологии «Дебаты» и «Развитие критического мышления через чтение и письмо», частично-исследовательские и исследовательские методы обучения.

Ключевые слова: компетентностный подход, автентичность, англоязычный текст, виды чтения, профессиональное чтение.

Lytvynenko I. Y.

IMPLEMENTATION OF COMPETENCE APPROACH IN TEACHING
ENGLISH AUTHENTIC TEXTS OF FUTURE NAVIGATORS

The purpose of the article was to consider practical use of competence approach in teaching English authentic texts of future navigators.

The article analyzes the implementation of the competence approach in teaching English authentic texts of future navigators. It was considered the factors that affect the nature of the reading; It was established the criteria for the classification of reading; characterized by the kind of authentic reading professional literature for future navigators, such as skim reading, scan reading, reading for details. Revealed various genres of authentic texts that demonstrate lingua-stylistic genre features: instructions, shipboard documents, scientific and popular articles, convention, memorandums, declarations. It was given the genre differentiation authentic texts for reading.

Demonstrated teaching methods of authentic texts and effective tasks of competence approach: project method, portfolio, educational technology «debate» and «Development of critical thinking through reading and writing», part retrieval and research training methods.

Established the inclusion of authentic materials for the teaching and learning process to create the conditions for cadets to modern notions of multicultural and multilingual world of professional achievements.

Prospects for further scientific studies will be presented in the works devoted to detection and avoiding lingua-stylistic difficulties of teaching to read English authentic texts future navigators.

Keywords: competence approach, authenticity, English text, kinds of reading, professional reading.

УДК 378.011

Лунгу Л. В.*

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА СУТНІСТЬ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ
В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

У статті розкрито психолого-педагогічну сутність компетентнісного підходу в підготовці майбутніх учителів. Висвітлено результати аналізу вітчизняних наукових джерел. Визначено, що провідним теоретичним підходом в підготовці майбутніх учителів є компетентнісний підхід, який передбачає володіння лінгвістичною (володіння мовленнєвою культурою), комунікативною (участь у комунікаціях), соціальною (забезпечує соціальну орієнтацію особистості, її адаптацію), професійно-психологічною (виявлення індивідуальних психологічних особливостей учнів), професійно-педагогічною (виховання учнів різного шкільного віку), професійно-методичною (використання на уроках різноманітних методик) компетентностями.

Ключові слова: компетентнісний підхід, лінгвістична, комунікативна, професійно-психологічна, професійно-педагогічна, професійно-методична компетентності.

У Законах України «Про освіту», «Про вищу освіту» зазначається, що одним із принципово важливих напрямків розвитку системи освіти в державі є підвищення

© Лунгу Л. В.

ефективності підготовки педагогічних кадрів, забезпечення для студентів можливостей творчої самореалізації в професійній діяльності, виховання у них цінностей пізнання, допитливості, працелюбності, самостійності, розвиток їхнього наукового світогляду. У цьому аспекті впровадження в підготовці учителів компетентнісного підходу постає пріоритетним, оскільки дозволяє вчителю динамічно функціонувати в науково-педагогічному просторі та сприяє формуванню в майбутніх учителів стійких прагнень до самовдосконалення та самоактуалізації.

Аналіз наукового фонду з означеної проблеми дозволяє виокремити певні напрямки її дослідження: висвітлення методологічних засад компетентнісного підходу (В. Андрущенко, В. Гриньова, І. Зязюн, В. Кремень, Н. Ничкало), розкриття сутності компетентнісного підходу щодо підготовки майбутніх учителів (А. Богуш, М. Князян), вивчення теоретичних засад організації наукового пошуку студентів (В. Буряк, С. Гончаренко, М. Князян,); визначення теоретичного базису професійного становлення педагога (Є. Барбіна, О. Гнізділова, В. Гриньова, С. Золотухіна, Н. Кічук, Н. Кузьміна, З. Курлянд).

Мета статті полягає у висвітленні психолого-педагогічної сутності компетентнісного підходу в підготовці майбутніх учителів.

Важливим теоретичним підходом у підготовці майбутніх учителів є компетентнісний підхід, оскільки саме цей підхід, як слушно зазначають науковці (М. Дороніна, І. Литовченко), дозволяє забезпечити комплексність знань, представлених у контексті різних дисциплін, спроможність ефективно використовувати їх у практичній діяльності, інтегровано актуалізувати вміння в умовах професійної проблемної ситуації.

Експертами програми «DeSeCo», вітчизняними науковцями (Н. Бібік, Л. Ващенко, О. Локшина, О. Овчарук, Л. Паращенко, О. Пометун, О. Савченко, С. Трубачева) наголошується на тому, що компетентність доцільно розглядати як здатність задовольняти потреби, результативно виконувати певні завдання, реалізовувати виробничі функції. Науковці підкреслюють, що кожна компетентність поєднує взаємовідповідні знання, практичні навички, цінності, емоції, етичні норми, мотиви. І. Зязюн, характеризуючи різницю у вживанні понять «компетентність» та «знання спеціаліста», наполягає на тому, що знання є єдиними для всіх студентів, а компетентність – індивідуальною, ексклюзивною, саме вона відбиває «власний начерк спеціаліста» [3, с. 21]. Науковець привертає увагу до того, що компетентний педагог здатний самостійно розробляти необхідні орієнтири у своїй професійній діяльності та знаходити правильне вирішення проблемної ситуації.

Ці ідеї розвиваються у працях О. Семенов, яка розглядає педагогічну компетентність як таке утворення, що віддзеркалює знання теорії та практики навчання й виховання, педагогічної етики, концепцій розвитку педагогічних явищ, уміння проектувати професійну діяльність, проводити наукове спілкування, ефективно використовувати методи, організовувати пізнавальну діяльність учнів відповідно до вікових, розумових, фізичних тощо особливостей учня, здійснювати вплив на його особистість, забезпечуючи її розвиток, уміння аналізувати й коригувати власну діяльність [7, с. 42].

Для майбутніх учителів неабиякого значення набуває формування соціокультурної компетенції, що, як правомірно стверджує Т. Колодько, відображає здатність особистості доцільно використовувати соціолінгвістичні, країнознавчі та лінгвокраїнознавчі знання і вміння в конкретній ситуації спілкування [4, с. 38-41].

У цьому аспекті науковці (М. Васильєва, М. Князян, А. Яновський) небезпідставно зазначають, що як ключові компетентності майбутніх вчителів має сенс розглядати, наприклад, науково-пізнавальну, професійну, деонтологічну, комунікативну, полікультурну, соціальну, інформаційно-технологічну.

Науково-пізнавальна компетентність відображає прагнення до пізнання, гностичні емоції, знання про методологію наукового дослідження, уміння аналізу, синтезу,

порівняння, систематизації, узагальнення, практичні навички щодо організації інформації відповідно до теми й тих завдань, які мають бути вирішені, пропонувати різні оригінальні підходи до розв'язання педагогічних проблем, аргументувати власну позицію, оформлювати науковий текст.

Соціальна компетентність передбачає виявлення майбутнім учителем толерантності, чуйності, поваги до інших, прагнення до соціальної стабільності, знання про фактори соціалізації особистості, її права та обов'язки, суспільно-історичні події; уміння вирішувати конфлікти.

Комунікативна компетентність, яка віддзеркалює бажання брати участь у комунікації, інтерес до мов і культур світу, лінгвістичні та соціолінгвістичні знання, уміння досліджувати мовні та мовленнєві явища в рідній та іноземних мовах, будувати власне висловлювання згідно з лінгвістичними нормами та правилами етики спілкування, також актуалізує інтелектуальну ініціативу майбутніх учителів-філологів.

З комунікативною науковці цілком правомірно пов'язують полікультурну компетентність, що складається з таких елементів, як знання духовно-морального, мистецтвознавчого, соціально-політичного, релігійного, екологічного, економічного тощо характеру, уміння пропонувати засоби активізації етнічної культури учнів, забезпечувати їхнє перспективне зростання в багатонаціональному суспільстві. Окрім цього зазначимо, що ця компетентність передбачає також виявлення майбутніми вчителями неупередженості до культурного надбання, традицій, норм побутового життя інших народів.

Професійна компетентність майбутніх учителів, на думку Т. Бочарникової, М. Васильєвої, М. Князян, передбачає вияв любові до дітей та професії, відповідальність, працьовитість, цілеспрямованість тощо, володіння фахово орієнтованими, педагогічними, психологічними, методичними знаннями, уміннями ефективно організовувати та реалізовувати навчально-виховний процес, забезпечуючи позитивну взаємодію між усіма його учасниками, а також вивчати за власною інтелектуальною ініціативою не лише зазначений теоретичний матеріал, а й інноваційний досвід і розширювати власний [2; 3].

Як правомірно наголошує М. Васильєва, пріоритетного значення в підготовці майбутніх учителів набуває й деонтологічна підготовка педагога, метою якої є розвиток деонтологічної компетентності шляхом оволодіння майбутнім педагогом деонтологічними знаннями та вміннями, розвиток відповідних особистісних якостей, необхідних для здійснення нормативної професійної поведінки [1]. У цьому контексті А. Яновський слушно стверджує, що сучасний учитель має володіти методами планування власної дослідницької діяльності з використанням Інтернету, комп'ютерних технологій, уміти розробляти електронні дидактичні матеріали, забезпечуючи при цьому безпеку в інформаційному просторі [9]. Зазначені вміння, на думку М. Князян, відображаються в змісті інформаційно-технологічної компетентності, яка віддзеркалює також навички знаходити та аналізувати інформацію, надану в електронному вигляді.

Вивчення наукових джерел [3; 4; 5] засвідчує, що дослідники неабиякого значення надають проблемі формування саме тих якостей та компетентностей (або компетенцій), які пов'язані з професійно-педагогічною діяльністю майбутніх фахівців. У цьому контексті А. Москаленко зазначає, що комунікативна компетентність учителя будь-якого фаху потребує розвитку вмінь самоідентифікації, установлення референтних відносин між учасниками педагогічного спілкування, здійснення рефлексії, самооцінювання, чіткого висловлення власних думок, коректного використання знакової системи при обміні інформацією, організації діалогічного спілкування, розуміння мотивів взаємодії, активізації пізнавальних процесів, забезпечення виховного впливу на співрозмовників, прогнозування наслідків спілкування, а отже, оволодіння зазначеними знаннями й навичками передбачає активне виявлення особистістю інтелектуальної ініціативи.

Цей процес має місце й у аспекті формування суто професійної компетентності майбутніх учителів, яка, на думку Г. Мельниченко, є широким цілісним утворенням, що репрезентовано навичками самопізнання, самоорганізації, самоконтролю; синтезом мовної, мовленнєвої та соціокультурної компетенцій; прогностичними, організаторськими, пізнавальними вміннями; розумовою культурою, загальною ерудицією, культурою спілкування.

Аналіз зазначених вище позицій дозволяє стверджувати, що професійна компетентність вимагає формування психологічних і педагогічних знань та вмінь студентів. У зв'язку з цим викликає інтерес позиція М. Лук'янової щодо психолого-педагогічної компетентності вчителя, яка відображає сукупність певних якостей особистості, її підготовленість до педагогічної діяльності та ефективної взаємодії з учнями в навчально-виховному процесі [5, с. 56-61].

Т. Симоненко пріоритетною вважає проблему формування професійної комунікативної компетенції вчителя, зокрема науковець визначає її сутність як сукупність сформованих професійних знань, комунікативних, організаторських, самодіагностичних здібностей, імпліцитної культури вербальної та невербальної взаємодії [8, с. 12-15].

Особливого значення науковці надають і формуванню професійно-педагогічної компетентності вчителя філологічних спеціальностей. Так, Т. Колодько правомірно стверджує, що для вчителя іноземних мов окреслена компетентність має відображати вміння розуміння та інтерпретації усного іншомовного повідомлення, диференціації суттєвої та другорядної інформації, створення усного й письмового повідомлення, використання різноманітних стратегій для встановлення взаємодії з представниками інших народів, сприйняття нового досвіду для оптимізації власного [4, с. 38-41]. Формування ж означених складових цієї компетентності, на нашу думку, може бути оптимальним за умов активного виявлення інтелектуальної ініціативи.

Володіння комунікативною компетентністю розглядається як принципово важлива передумова професійної підготовки й практичних психологів. У цьому ракурсі викликає інтерес наукова позиція Н. Завініченко, яка розуміє сутність цього поняття як спроможність студента орієнтуватися в ситуаціях професійного спілкування, володіти відповідними знаннями та вміннями, а також технологіями розуміння мотивів і стратегій поведінки партнерів у спілкуванні [2, с. 19].

О. Мамчич досліджує лінгвістичну компетентність у майбутніх учителів початкових класів (слід нагадати, що ці вчителі навчають у початковій школі рідної мови). Науковець підкреслює, що для її формування потрібно набути інформацію про структуру предмета вивчення, закономірності та особливості його застосування, володіти вміннями синтезу й аналізу змісту навчального матеріалу, підвищення мовної та мовленнєвої культури особистості студента [6], що також вимагає вияву інтелектуальної ініціативи особистості.

Неабиякого значення у професійній підготовці вчителя іноземних мов, як справедливо зазначається у працях М. Князян, А. Мудрик, набуває формування в нього соціальної компетентності, синтезованого знання про світ, власне місце в ньому та засоби поведінки. Саме результативність взаємодії з іншими людьми, досягнення суспільно значущих цілей і є критерієм соціальної компетентності. Вона забезпечує соціальну орієнтацію особистості, її адаптацію, а також інтегрує загальносоціальний та особистий досвід студентів [4].

Майбутні учителі мають володіти лінгвістичною компетентністю, що передбачає сформовані знання про мову як систему. Не менш важливими в цьому аспекті є й лінгвокраїнознавчі знання (обізнаність про особливості так званого цивілізаційного розвитку певної країни (Ж. Кюк) й уміння організовувати власну мовленнєву поведінку відповідно до них).

Організація позакласної роботи, професійно-педагогічного самовдосконалення в самоосвітній діяльності, а також участі в соціально-культурному житті міста, регіону, країни, спрямована на оптимізацію діяльності вчителя за межами школи, актуалізує потребу формування у студентів професійно-психологічної, професійно-педагогічної та професійно-методичної компетентностей.

У цьому аспекті конкретизуємо, що важливими вміннями вчителя, що входять до складу професійно-педагогічної компетентності, з позиції науковців [2; 4; 5], є планування педагогічної діяльності згідно з психологічними закономірностями навчання, виховання та розвитку учнів різного шкільного віку, організації спільної діяльності школярів і вчителів, спілкування з учнями, їхніми батьками та членами педагогічного колективу, аналіз інноваційно-методичного доробку інших учителів, проведення систематичного самоконтролю, самооцінювання педагогічної роботи, прогнозування її результативності, самоосвіта та самовиховання.

Професійно-психологічна компетентність може бути представлена такими вміннями: виявлення індивідуальних психологічних особливостей учня, які актуалізуються в процесі вивчення мови та літератури, діагностування рівня розумового, морального, фізичного розвитку кожного школяра, виявлення перспектив цього процесу, розроблення психологічної характеристики на окремого учня та учнівський колектив, виховання позитивного ставлення до вивчення мови й літератури, соціально-корисної праці, проведення психолого-педагогічного аналізу уроків і всього навчально-виховного процесу, виявлення особливостей взаємодії учнів у колективі, характеристика психологічного клімату в класі, аналіз причин конфліктів, забезпечення активного колективного співробітництва учнів, їх орієнтування у виборі майбутньої професії.

Професійно-методична компетентність, на думку науковців [2; 4], має відображати такі вміння, як-от: інтегроване застосування теоретичних знань з методики і суміжних з нею наук у ході проведення уроків, використання різноманітних індивідуалізованих і диверсифікованих методів навчання, технічних засобів для формування навичок аудіювання, говоріння, читання, письма, визначення шляхів формування та розвитку інтелектуальної та емоційної сфер особистості учня, його пізнавальних умінь на матеріалі навчальних предметів, здійснення виховної функції в цьому контексті, прогноз труднощів засвоєння матеріалу з урахуванням рівня підготовки учнів, забезпечення ефективного навчання конкретного матеріалу, проектування навчально-комунікативної та навчально-пізнавальної діяльності учнів на уроках, методичне доцільне коригування навчально-виховного процесу.

Узагальнення зазначених вище наукових підходів щодо компетентнісного підходу в підготовці майбутніх учителів дозволяє дійти висновку, що компетентнісний підхід виявляється в аспекті формування в майбутніх учителів таких провідних компетентностей, як лінгвістична, комунікативна, професійно-психологічна, професійно-педагогічна, професійно-методична. Перспективними напрямками подальшого дослідження можуть бути такі, як розкриття зарубіжного досвіду активізації навчально-професійної діяльності майбутніх учителів, підготовка майбутніх педагогів до організації самостійно-творчої роботи з метою формування культури розумової праці.

Література:

1. Васильєва М. П. Роль деонтологічної підготовки у процесі професійної підготовки сучасного педагога [Електронний ресурс] / М. П. Васильєва. – Режим доступу: http://library.uipa.kharkov.ua/library/Left_menu/Zbirnuk/26-27/пробл.інж-пед.№26-27/10vmpftf.pdf.
2. Завіниченко Н. Б. Особливості розвитку комунікативної компетентності майбутнього практичного психолога системи освіти : автореф. дис. ... канд. психол. наук : 19.00.07 / Н. Б. Завіниченко. – К., 2003. – 19 с

3. Зязюн І. А. Немає педагогіки без педагога / І. А. Зязюн // Рідна школа. – 2012. – № 4-5. – С. 19-23.
4. Колодько Т. Спрямування іншомовної соціокультурної компетенції майбутніх учителів іноземних мов на міжкультурне спілкування у процесі професійної підготовки / Т. Колодько // Рідна школа. – 2006. – № 7 (918). – С. 38-41.
5. Лукьянова М. И. Психолого-педагогическая компетентность учителя / М. И. Лукьянова // Педагогика. – 2001. – № 10. – С. 56-61.
6. Мамчич О. Б. Формування лінгвістичної компетентності майбутніх учителів початкової школи у вищих педагогічних навчальних закладах : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Мамчич Олена Борисівна. – К., 2003. – 218 с.
7. Семенов О. Формування професійної компетентності майбутніх педагогів-словесників при вивченні психолого-педагогічних курсів / О. Семенов // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2006. – № 4. – С. 41-50.
8. Симоненко Т. Професійна комунікативна компетенція вчителя-словесника: сутність, структура, критерії поняття / Т. Симоненко // Рідна школа. – 2004. – № 9. – С. 12-15.
9. Яновський А. О. Ризики, з якими стикаються майбутні вчителі під час використання інформаційного середовища / А. О. Яновський // Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського : зб. наук. пр. – Одеса : ПНПУ ім. К. Д. Ушинського, 2014. – № 5-6. – С. 71-77.

Лунгу Л. В.

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧЕСКАЯ СУЩНОСТЬ КОМПЕТЕНТНОСТНОГО ПОДХОДА В ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ

В статье раскрыта психолого-педагогическая сущность компетентностного подхода в подготовке будущих учителей. Освещены результаты анализа отечественных научных источников. Определено, что ведущим теоретическим подходом в подготовке будущих учителей является компетентностный подход, который предполагает владение лингвистической (повышение словесной культуры личности), коммуникативной (участие в коммуникациях), профессионально-психологической (выявление индивидуально-психологических особенностей учащихся), профессионально-педагогической (воспитание учеников разного школьного возраста), профессионально-методической (использование различных методик) компетентностями.

Ключевые слова: компетентностный подход, лингвистическая, коммуникативная, профессионально-психологическая, профессионально-педагогическая, профессионально-методическая компетентности.

Lungu L. V.

PSYCHOLOGICAL AND PEDAGOGICAL ESSENCE OF A COMPETENCY-BASED APPROACH IN THE FUTURE TEACHERS' PREPARATION

The psychological and pedagogical essence of a competency-based approach in the future teachers' preparation is revealed in the article. The results of national scientific sources' analysis are highlighted.

It is defined that the important theoretical approach in future teachers' preparation is a competency-based approach, which is based on possession of linguistic competence (relies on knowledge of the subject structure), social competence (relies on social orientation of personality, his/her adaptation, integration of general social and personal experience), communicative competence (relies on interest in culture and languages of the world, participation in the communication process), scientific and cognitive competence (relies on understanding of scientific research methodology, practical skills implementation, ability to propose original approaches to solve educational problems and explain his/her own position), multicultural competence (relies on spiritual and moral, socio-political, religious, environmental, and economic knowledge, cultural heritage, traditions, norms of everyday life of people from another country, the ability to propose effective means of improving pupils' ethnic culture), professionally-psychological competence (relies on identification of pupils' individual psychological characteristics, the level of diagnosis of mental, moral and physical development of pupils), professionally-pedagogical competence (relies on pupils' training of different school-age, joint activity of

pupils and teachers), professional-methodical competence (relies on the usage of theoretical knowledge in the course of lessons).

Keywords: a competency-based approach; linguistic, communicative, professionally-psychological, professionally-pedagogical, professional-methodical competences.

УДК 378: 629.5.081.4

Ляшенко У. І.*

ОСОБЛИВОСТІ ЕФЕКТИВНОГО ВПРОВАДЖЕННЯ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ПРИ НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ КУРСАНТІВ МОРСЬКОГО КОЛЕДЖУ ХЕРСОНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ МОРСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

У статті розглядається проблема ефективного впровадження компетентнісного підходу при навчанні англійської мови курсантів морського коледжу Херсонської державної морської академії (МК ХДМА); акцентується увага на послідовних етапах уроку (презентація, практика, продукування) та правильній організації парної і групової роботи; висвітлено психолого-педагогічні та методичні фактори, що стають на заваді ефективному впровадженню навчально-мовленнєвих ситуацій; доведено, що найбільш ефективним шляхом реалізації компетентнісного підходу є використання навчально-мовленнєвих ситуацій, дотримання всіх етапів уроку (презентація, практика, продукування) та усунення негативних психолого-педагогічних і методичних факторів.

Ключові слова: навчально-мовленнєва ситуація, компетентнісний підхід, психолого-педагогічний, методичний, етап уроку, парна і групова робота, курсант.

Вимоги, що висуваються до освіти на кожному етапі розвитку суспільства, задовольняються зміною її змісту, методів та прийомів викладання навчального матеріалу, тобто модернізацією освіти. Модернізація системи освіти спрямована на забезпечення її якості відповідно до найновіших досягнень вітчизняної і світової науки, культури та соціальної практики. Забезпеченню якості освіти підпорядковані матеріальні, фінансові, кадрові й науково-методичні ресурси суспільства, державна політика в галузі освіти. Висока якість освіти передбачає органічний взаємозв'язок освіти і науки, педагогічної теорії й практики [1, с. 5]. Наукові досягнення і підходи в різних галузях знань досліджуються, систематизуються і впроваджуються з метою знайти найбільш оптимальні для вирішення раніше поставлених завдань. Ті з них, що є ефективними, залишаються і поглиблюються, даючи поштовх для розвитку інших, більш дієвих досягнень і підходів у галузі науки, інші – стають визначними досягненнями минулого, без розвитку яких неможливим би був розвиток сучасних здобутків.

Проблему компетентнісного підходу в освіті вивчали В. Байденко, В. Болотов, Ф. Гоноболін, Р. Гришкова, Б. Ельконін, О. Заболотська, Е. Зеєр, І. Зимня, І. Зязюн, В. Краєвський, Н. Кузьміна, А. Маркова, К. Матвеева, А. Новіков, О. Овчарук, Т. Орджи, Дж. Равен, Є. Рогов, В. Серіков, Л. Паращенко, Л. Петухова, Ю. Татур, Л. Тархан, В. Тушева, С. Трубочова, Г. Фрейман, М. Холстед, А. Хуторський, В. Шадріков та ін. Основна ідея компетентнісного підходу зводиться до того, що результатом освіти є не окремі знання, вміння та навички, а компетенції. За такого підходу сутність підготовки педагогічних кадрів полягає не у збагаченні студентів певною кількістю інформації, а в розвитку вміння оперувати нею, проектувати та моделювати свою діяльність, здатності творчо застосовувати набуті знання і досвід у практичній діяльності.

Метою статті є розгляд особливостей ефективного впровадження компетентнісного підходу в навчанні англійської мови курсантів морського коледжу ХДМА.

© Ляшенко У. І.